

Phẩm 20: HIỆN ĐẠI THẦN BIẾN

Vua trong các trời
Cùng với các trời
Thắng kẻ thù mạnh
Các A-tu-luân
Tiếng tăm, thế lực
Đồn vang khắp nơi
Ngồi giường yên ổn
Lòng vui vô lượng
Đem pháp nhiệm mầu
Thuốc thần cam lộ
Người trời tôn kính
Rất tự no đủ
Giống như Thiên đế
Ngồi trên giường an,
Phạm chí thấy Phật
Ngồi yên như thế
Tâm không hoan hỷ
Không được nghỉ ngơi
Nên sinh ganh ghét
Trong lòng phiền não
Nhân cùng nhóm họp
Ở trong rừng cây
Cùng bàn nghĩa rộng
Luận thuyết với Phật.
Vì sao người ấy
Riêng hiển trên đời
Danh đức vang xa
Vượt trên chúng ta
Và đem người đời
Vào đường Thánh hiền
Khiến pháp Phạm chí
Thành bị coi thường.
Nếu danh đức ấy
Càng lâu càng thêm
Danh tiếng chúng ta
Sẽ bị tiêu tan,
Danh tiếng chúng ta
Nếu bị tiêu vong
Thì làm sao được
Cúng dường an vui.
Nên phải cố gắng
Suy nghĩ tìm cách
Chỉ dòng họ Thích

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Được kính cúng dường
Nếu xô ngã được
Chống được việc trên
Thì sẽ mất hết
Cúng dường, tiếng khen.
Tất cả suy nghĩ
Tìm lỗi xấu Phật
Có người lên tiếng
Chê bai dung nhan
Có người khen ngợi
Lời lẽ thanh tịnh
Hoặc lại thán vịnh
Tướng tốt của Ngài
Những lời như thế
Lăn lộn không đồng
Để mà xưng dương
Công đức Thế Tôn.
Bấy giờ, trong ấy
Có vị Phạm chí
Bảo mọi người rằng:
“Nghe lời của ta:
Lúc mẹ sinh Phật
Từ hông phải ra
Mẹ không còn nữa
Vết thương vỡ da
Khó động đại địa
Rung chuyển sáu cách
Nhạc trời nhiệm màu
Tự nhiên tấu vang
Tự nhiên không trung
Mưa các hoa trời
Lúa vàng, lúa bạc
Các thứ hương thơm
Lúc đó mặt trời
Sáng hơn ngày thường
Hoa rơi giống như
Màn trướng nhiều màu
Các trời khua đánh
Chuông báu, trống vàng
Mây lành nhuần thấm
Như rủ ân trạch
Trời, trăng, đèn, đuốc
Đều mất ánh sáng
Khắp đời mùng rở
Như được chỗ nương.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Sinh ra ở giữa
Rừng cây nhiệm mầu
Lúc từ hông sinh
Như trời ra mây
Trong khoảng thời gian
Rơi chưa tới đất
Tay Thiên đế đỡ
Cung kính đứng hầu
Lúc Thái tử sinh
Hiện bày những điềm
Kỳ lạ như thế
Không thể nghĩ bàn
Trời đất vì đó
Cảm động chúng tri.
Từ đấy khắp đời
Vang danh độ thế
Cần cầu chút ít
Giải thoát cho đời
Khởi bản trần lao
Rắn độc hại người
Đúng ra xứng với
Ngôi vua chuyển luân
Bỏ vui chẳng đoái
Siêng cầu Nê-hoàn
Chẳng bị mê hoặc
Cái mà trở mê
Nghĩ già, bệnh, chết
Thương tổn tình ấy
Bỏ nhà vào rừng
Hạnh sạch, lòng dừng
Tiếng tốt khen ngợi
Người ấy ai hơn
Đệ tử người ấy
Theo tốt, làm lành
Vì thế cho nên
Được đời cúng dường
Ca-diếp, Mục-liên
Và Xá-lợi-phất
Mà còn khuất phục
Ai dám chẳng theo
Ba vương xả bỏ
Ngôi vua tốt đẹp
Giữ oai nghi mầu
Của vị Sa-môn.
Ngoài ra vô số

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Người hiền lành tốt
Theo về họ Thích
Dạy bảo khuyên răn
Phật ở cõi thế
Đã được hài hòa
Hoặc nhân đệ tử
Hoặc dùng đức mình
Nên tìm mọi cách
Sớm khuất phục người
Như “vua bệnh nặng”
Nghĩ cách dứt trừ.
Nay bọn tà kiến
Vết xấu chưa hiện
Người chưa giác ngộ
Tóc để bù xù
Cũng chưa khỏi cười
Thân hình bôi tro
Năm thể lỏa lồ
Lễ tiết như thế
Hiện việc trẻ làm
Không thể thắng được,
Dùng lời khẩu biện
Trao đổi luận đàm
Tình tế khéo léo
Thì không sợ gì
Hiền thiện đông đảo
Cùng với Ca-diếp
Trực tình chất trực
Tên là Thẩm Đế
Thân thể cường tráng
Vòi vọi đáng sợ
Sở học thông suốt
Minh đạt hơn thầy
Coi người thế học
Khác gì cỏ hôi
Lại tự kiêu căng
Ý thường tìm địch
Lời lẽ phục chúng
Như vị khách say
Được đến với Phật
Đều lay dưới đất
Khác nào như voi
Gặp sư tử mạnh.
Ta còn một cách
Có thể thắng Phật

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

May ra dùng nó
Hàng phục được Phật
Nếu giờ có thể
Chắc sẽ thắng nó
Thì danh đáng nể
Lại thêm lợi dưỡng
Chỉ việc thỉnh Phật
Xin hiện thân thông.
Tính không háo thắng
Lại ưa thẹn thùng
Thường dạy đệ tử
Không hiện thân tức
Nếu không hiện biến
Thì thua chúng ta”.
Nghe vậy mừng rỡ,
Lại cùng nhau khen
Sau đó giải tán
Trở về lều hang.
Đêm ấy ma trời
Đến với đệ học
Muốn dùng oai thần
Khiến ý vui mừng
Tất cả mọi người
Đều đến hang kia
Tự biến hình dáng
Như đệ tử kia
Tự gieo thân thể
Dưới chân Bất Lan:
“Con đây chính thật
Đệ tử Thánh Sư”
Lại còn đi đến
Chỗ năm người khác
Đi đến khắp cả
Đối gạt sáu người.
Dùng thân tức ấy
Khiến họ ngạc nhiên
Phạm chí vui mừng
Cho chắc chắn thắng.
Các Phạm chí thấy
Vào lúc sáng sớm
Nhóm họp nhau lại
Đến cửa cung vua
Tới trước mặt vua
Là quan Minh ti
Bày tỏ đầy đủ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Sứ vào tâu vua:
“Các vị Phạm chí
Đại Bà-la-môn
Đều đã nuôi lớn
Trí tuệ nhiều đời
Nay đến ngoài cửa
Xin gặp đại vương
Như bậc Thiên tiên
Đến cửa Đế Thích.”
Vua nói: “Ta nghe!
Các Phạm chí này
Muốn tranh với Phật
Bày công đức mình
Ganh ghét với Phật
Tướng tốt, đức lành
Như A-tu-luân
Ganh sáng mặt trăng.”
Các quan tâu vua
Bọn ấy nhóm họp
Lớn tiếng reo hò
Muốn cùng đối địch
Giống như bày gấu
Trâu đực, hổ, voi
Như bị sư tử
Chận dưới hang rôi.
Vua liền cho phép
Các Phạm chí hiện
Ngồi đó chờ đợi
Kính lễ dung nhan
Ý lành chiêm ngưỡng
Từ tốn nói rằng:
“Các thầy sao lại
Khổ thân, nhọc lòng?”
Các Phạm chí thấy
Đưa tay phải lên
Cùng lúc nói rằng:
“Khải bạch Thiên vương
Người trí tuệ đạt
Ứng hầu đức vua
Như bậc Thiên tiên
Yết kiến Phạm thiên
Phạm thiên lập vua
Chỉ dùng một phép
Ở tại thế gian
Chứng minh việc người

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Chỉ việc lượng định
Đúng pháp hay không?
Lập nên ngôi vua
Thì đã lo lường
Từ xưa đến nay
Chưa từng nghe thấy
Thuở đời trước đây
Còn chẳng như vậy.
Nhìn các Phạm chí
Các công đức lành
Như đối nước vua
Được phước cúng dường
Nguyện theo ý ấy
Có ý đến đây
Giờ có nguyện nhỏ
Tấu bạch vua trời:
Xin muốn cùng với
Sa-môn Cù-đàm
Đều ở trước vua
Sánh lực thần thông
Ngài thân xem xét
Người trí tuệ lớn
Có thần lực lớn
Công đức vượt hơn
Sau đó có thể
Hiểu biết rõ ràng
Người được đắc thắng
Vua thỉnh làm thầy”.
Hồi lâu vua bèn
Bảo các Phạm chí:
“Hiền minh cạnh tranh
Lý chẳng yên lòng
Vàng còn trong quặng
Tranh với vàng ròng
Cho nên kẻ sáng
Không nên cạnh tranh”.
Bấy giờ Phạm chí
Lại tâu vua rằng:
“Xin vua soi xét
Đối các nhân ấy
Không còn phải tránh
Những con đường ấy
Đối pháp lành mình
Siêng năng suy nghĩ
Xả bỏ sách xưa

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Hang động đã ở
Lại còn xả bỏ
Phạm chí tiên sư
Đột nhiên trở về
Pháp luật Cù-đàm
Giống như nước biển
Vào miệng Ma-kiệt”.
Nói sự lý ấy
Và còn vô số
Những lời lẽ hay
Bức thiết trình tấu.
Vua do đó nhìn
Các quan đứng hầu
Bèn giao việc này
Cho Lê Sư Đạt
Nhưng Lê Sư Đạt
Từ tốn nói rằng:
“Nay có một việc
Xin đều lắng nghe
Hiền dùng ý lành
Cào gãi vết gẻ
Thì dùng lược mềm
Dứt hết gốc bệnh,
Sư tử hổ lang
Hổ mang độc hại
Lại cùng ngủ chung.
Người trí phải tỉnh
Nay Phật ngồi thiền
Nhập thiền vắng lặng
Các Ngài không nên
Vô sự giác ngộ
Giống như chim thước
Tranh với chim vàng,
Nước dẫu chân trâu
Sánh với biển xanh,
Lửa con đom đóm
Tranh sáng mặt trời,
Đống tro bón ruộng
Muốn sánh Tu-di,
Muốn cùng ánh sáng
Mặt trời cạnh tranh,
Lại muốn sánh tròn
Cùng với mặt trăng,
Muốn cùng Đế Thích
Cùng nhau chiếu sáng.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lại mời trời Phạm
Hiển bày thần túc
Các loài thấp kém
Như quỷ đói đến
Cùng với các ngài
Muốn đấu thần lực.
Các ngài thỉnh Phật
Cũng giống như thế
Người thông đạt nào
Mà tin việc này
Nay đây các ngài
Có các đệ tử
Khéo tự giữ gìn
Đối dòng họ Thích
Như cá Ma-kiệt
Khi đã ngủ say
Chớ nên gọi thức
Dậy nuốt tôi đi!”
Nhà vua cho phép
Điều Phạm chí tâu
Vua cho kỳ hạn
Hẹn bảy ngày sau.
Vua liền vội vã
Đến gặp Như Lai
Hướng về Đức Phật
Thưa rõ việc này:
“Con với pháp Phật
Không hề nhằm chán
Nghe nhận chánh điển
Nhiệm mầu của Ngài
Lòng ham các lành
Không có dứt bật.
Nay suy xét kỹ
Thế Tôn đức lành
Ngài vô số kiếp
Hạnh chứa như sông
Công đức đời này
Tràn đầy như biển
Giống như ngày đêm
Nổi mây mưa lớn
Nước mới vào biển
Càng dấy tràn thêm.
Đức Phật, Thế Tôn
Biển lớn vô lượng
Các Phạm chí thấy

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

To lớn tràn đầy
Liên muốn dùng tay
Tiếp lấy đổ hết.
Tát nước biển đầy
Muốn cho khô cạn.
Các Phạm chí hện
Ở vườn Kỳ thọ
Vào bảy ngày sau
Đấu lược thần thông
Vua đã hứa khả
Những điều họ cầu
Bọn họ cùng con
Đã kết thề sâu
Thoái chí không mất
Kính bạch Thế Tôn”.
Ngu tình có lỗi
Tội lớn như non
Thế vua vốn trắng
Người to lạ thường
Khen oai đức Phật
Bồng nhiên nhỏ nhắn.
Một đệ tử Phật
Tên gọi Mục-liên
Quy thẳng chấp tay
Đến bạch Phật rằng:
“Phật, trời trong trời
Thầy các Thánh chúng
Xin hãy vắng lặng
Việc này giao phó
Kẻ hèn khuấy phục
Bọn dị học này”.
Như chim cánh vàng
Đến các rồng biển
Phật dùng Phạm âm
Mà bảo họ rằng:
“Vì họ mời Ta
Nên Ta phải đến.”
Vua nghe Phật hứa
Vui mừng hớn hở
Nhân đó lên tiếng
Mà nói lời rằng:
“Mọi người trên đất
Và trên hư không
Trời, Rồng, Thần, Quỷ
Nghe lệnh ta truyền

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Các loài đắp đổi
Phải bảo với nhau
Núi to, biển lớn
Không trung, trên trời
Mời nhau hội lại
Xem đức danh xưng
Phải đến chớ nghi
Các hội khắp đời!”
Bấy giờ hội ấy
Đã đến bảy ngày
Nơi vườn Kỳ thọ
Điềm lành ứng hiện
Đem các nước hương
Tươi vầy, tắm gội
Hoa màu đủ loại
Rải khắp trên đất.
Loài trông thấy được
Hiện trong hư không
Các trời lữ lượt
Cùng các Thiên nữ
Các cây báu mẫu
Hiện trong không trung
Các cờ phướn báu
Đầy khắp hư không
Lọng phát, châu rủ
Đủ các loại hương
Anh lạc các trời
Tràng hoa rợp mắt
Các báu chứa nhóm
Hiển hiện khắp nơi
Của báu các trời
Chất đầy không trung.
Trên trời, dưới đất
Ai cũng hớn hở
Nên nhóm họp lại
Xem thần biến hiện
Người, trời tụ lại
Như biển mênh mông
Ví như nước thu
Xuôi về biển Đông.
Bấy giờ, có vị
Trời tên Xứng Linh
Xem hết các chỗ
Đâu cũng vui mừng
Từ trời đáp xuống

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đầu lễ chân Phật
Có tâm cung kính
Bạch Đức Phật rằng:
“Hôm nay con sẽ
Khác hơn mọi khi
Siêng năng thờ phụng
Đức Phật, Thế Tôn
Như có thuở trước
Cho người điều lành
Thì kia thêm báo
Dùng lành đón họ
Thế Tôn thương khắp
Thêm cho thế gian
Lần lượt vì họ
Chúng sinh nương tựa.
Như nay quan sát
Phật trời trong trời
Đức Phật ra đời
Riêng chỉ vì con
Tự nghĩ thân con
Làm vua nước lớn
Thân mình đời trước
Làm việc lành, dữ
Duyên này lại trái
Trong gian nan nhiều
Như từ cõi trời
Đọa xuống địa ngục
Chặt đến tận khuỷu
Cả hai tay con
Tiện đến đầu gối
Của cả hai chân.
Giống như hàng thịt
Dùng cách mổ dê
Ra từng chi thể
Khiến đều tan rã.
Khi ấy Thế Tôn
Đến làm thầy con
Nhờ Phật, Thế Tôn
Lại thọ sinh mạng
Khi Phật vì con
Nói pháp nhiệm mầu
Liền đó kiến lập
Chứng A-na-hàm
Riêng một mình con
Thắng được dị học

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Dùng sức thần thông
Hàng phục ngoại đạo.”
Đích thân Thế Tôn
Khen đệ tử ấy
Dùng trí Nhất thiết
Tiên liệu rõ ràng
Nay phải phụng thờ
Thêm chút nhọc nhằn
Để cho đời sau
Lấy làm việc nhớ
Phạm chí về sau
Nghe lời bàn này
Không còn dám nữa
Đòi đấu thần thông.
Phật dùng thần túc
Bồng bay lên không
Rồi trong khoảnh khắc
Đến tận núi Tuyết
Trong khe núi sâu
Thấy cây đẹp kia
Hương trời các báu
Nhiệm mẫu trang nghiêm
Nhỏ lấy cây lớn
Tàng rộng do-diên
Dùng tay nâng bồng
Giống như lọng báu.
Bấy giờ Đức Phật
Ngồi trên tòa báu
Thì các trời lấy
Các thứ lụa trời
Trang hoàng cây báu
Thật rất đáng ưa
Bấy giờ phát ra
Vô lượng ánh sáng,
Ví như mây tan
Nhật bồng hiện rõ
Màu vàng rực rỡ
Sáng màu bạch ngân
Ánh sáng chói lọi
Sáng khắp thế gian
Tự nhiên hoa sen
Từ đất hiện lên
Hoa sen ngàn cánh
Bằng các báu trời
Cành hoa bằng chất

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lưu ly xanh biếc
Tòa cao ngà voi
Trên đài hoa sen
Bằng vàng cỡi trời
Lưới ngọc sáng lò
Là thí chủ Phật
Đẹp không gì bằng.
Phật bước khoan thai
Lên tòa báu trời
Ở trên hoa sen
Như vua Phạm thiên
Ánh sáng thân Phật
Còn vượt hơn nhiều
Trời, trăng, châu sáng
Không thể so sánh.
Tay phát ánh sáng
Chiếu sáng thế gian
Đèn trí Nhất thiết
Sáng soi thế gian
Giống như hoa sen
Chẳng dính nước bụi.
Chúng sinh nhìn Phật
Vây nhiều chung quanh
Như ong vờn hoa
Để mà hút mật
Nhìn mãi mặt Phật
Mà không thấy đủ,
Sai sứ đến mời
Các sư ngoại đạo
Tâm trí chẳng muốn
Đến trong chúng hội
Thời Phật mới bảo
Vớ trời và người
Rằng: “Họ không chịu
Đến trong hội này”.
Bấy giờ thần thông
Tất cả Thánh trí
Duyên chúng sinh rớt
Người đáng được độ
Liên dùng mắt Phật
Quán sát mười phương
Muốn từ sinh tử
Độ khắp chúng sinh
Đất liền nứt ra
Ngục khổ đều hiện

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Như há miệng lớn
Muốn nuốt thế gian.
Chúng sinh sợ hãi
Trong tâm run rẩy
Như thuyền khách buôn
Gặp miệng Ma-kiệt
Đức Phật liền gọi:
“Đại Mục-kiên-liên
Nói cho chúng sinh
Các địa ngục này!
Đau này như thế!
Khổ ấy như vậy!
Phạm các tội ấy
Thì đọa ngục này!”
Mục-liên trên không
Lớn tiếng giải bày
Biển mười tám ngục
Nói về tội báo
Thời, chúng sinh đều
Biết việc đã làm
Phải đọa nơi ấy
Hoặc sinh chỗ này.
Tất cả chúng sinh
Tâm đều hướng Phật
Không nương nơi khác
Chỉ quy Tam tôn.
Chúng sinh chuyên tâm
Một bề không động
Bỗng đứt trời buộc
Thế rồi biến hiện
Nơi tòa báu Phật
Bốn góc hóa hiện
Mỗi góc bốn Phật
Ngồi hoa sen báu
Nhân đó chuyển biến
Vô số chư Phật
Ngồi hoa sen báu
Đầy khắp hư không.
Ánh sáng chư Phật
Chiếu sáng mười phương
Thân hoặc ra nước
Như mưa trong mây
Hoặc lại biến hiện
Nước, lửa đều tuôn
Tràn khắp không gian

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Hóa hiện như vậy.
Bấy giờ Phật hiện
Thần biến như vậy
Đến trời hai tám
Trời Vô kết ái
Chư Phật đầy khắp
Tam thiên thế giới
Chúng sinh xa gần
Thấy Phật tại chỗ
Chư Phật Thế Tôn
Ngồi trên hoa sen
Sáng ngời thân đức
Tất cả đầy đủ
Công đức lồng lộng
Giống như núi báu
Bốn núi trang nghiêm
Sáng rỡ ở đời.
Như vua trời Phạm
Khi từ hoa ra
Ngồi trên hoa sen
Oai nghi đầy đủ
Chỉ Phật Thế Tôn
Hàng phục ma binh
Ngồi trên hoa sen
Đức hơn trời Phạm.
Tất cả chúng sinh
Xoay vần bảo nhau:
Từng ấy số kiếp
Trăm ngàn muôn ức
Vô số lượng kiếp
Chứa nhóm công đức
Kho Nhất thiết trí
Hôm nay phát ra
Giống như thuở xưa
Vào lúc kiếp sơ
Bốn loài chúng sinh
Từ miệng Phạm ra
Nay Phật xuất hiện
Như trời Phạm xưa
Từ miệng Phật ra
Vô lượng Đức Phật.
Từ xưa đến nay
Chúng sinh nhớ nghĩ
Cho thế giới này
Chỉ có một Phật

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nhờ ánh sáng Phật
Nuôi dưỡng các lành.
Vô số Đức Phật
Là chỗ đời nương
Đền lớn của Phật
Thắp sáng thế gian
Ánh sáng soi suốt
Chúng sinh ba cõi
Thế gian không còn
Ngu si tối tăm.
Nhất thiết trí sáng
Ngu si diệt hết
Ánh sáng màu xanh
Sáng rỡ hư không
Ngồi ở trên hoa
Sen báu ngàn cánh
Phật hiện phước báo
Đầy thế giới này
Giống như biển lớn
Bảy báu tràn đầy.
Phật hiện chúng hội
Đều mang tâm lành
Liên dùng âm thanh
Tiếng Phạm thanh tịnh
Dịu dàng sâu xa
Và các âm thanh
Rộng vì chúng sinh
Nói pháp mẫu nhiệm:
“Ba cõi như thế
Vô thường mong manh
Vô ngã, khổ, không
Diệt, vô vi an”.
Khi Phật nói pháp
Sâu xa như thế
Tiếng vang khắp cả
Tam thiên thế giới
Hàng ức chúng sinh
Phát tâm đại đạo,
Lại còn vô số
Phát Duyên giác thừa
Hàng ức chúng sinh
Đạo tích được thành
Ngoại đạo dị học
Bỏ các tà kiến.
Khi ấy Phật liền

*Thu lại uy thần
Ở trước chúng hội
Hiển nhiên lên trời
Ở cung Đạo-lợi
Nói pháp mẹ nghe
Đem thuốc cam lộ
Cho người, trời uống.
Sở dĩ Phật thắng
Được các Phạm chí
Thần thông biến hóa
Oai đức tướng tốt
Đầy khắp tất cả
Các loài chúng sinh
Đều uống thuốc pháp
Cam lộ trong lành.
Hôm nay ở đây
Ông hiện thần thông
Hóa độ vô lượng
Vô số chúng sinh.
Các Thiên thần ấy
Nghe được danh Phật
Nghĩ ân Đức Phật
Giúp đỡ thế gian
Kia nghe điều đó
Tăng thêm công đức
Duyên giống lành ấy
Đổi ruộng phước Phật
Thoát được oan đối
Khổ não sinh tử
Nhân đó vào thành
Nê-hoàn an vui.*

M